

Skatteministeriet

7. juni 2020
J.nr. 2020 - 4497

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 382 af 26. april 2020 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Morten Bødskov

/ Nina Legaard Kristensen

Spørgsmål

Ministeren bedes oversende en liste over EU-lande, som har vedtaget en national sortliste over skattely-lande, som går videre end EU's sortliste, samt beskrive hvilke kriterier som er lagt til grund for listerne og hvilke skattely, som optræder på disse lister.

Svar

EU-listen over ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner (også kaldet EU's "sortliste") er en liste over tredjelande, som EU-landene er enige om ikke overholder visse internationale skattestandarder. Listen opdateres to gange årligt af EU-Rådet (ECOFIN) og er senest opdateret pr. 27. februar 2020 (2020/C 64/03). Hvilke lande, der opføres på listen, besluttet på grundlag af en samlet vurdering af kriterier som skattegennemsigtighed, fair beskatning og efterlevelse af OECD's BEPS-minimumsstandarder.

Nogle EU-lande har indført en supplerende national sortliste efter egne kriterier. En sådan liste benyttes ikke i Danmark. Foranlediget af nærværende spørgsmål har Skatteministeriet igangsat et arbejde med at indhente konkrete oplysninger om nationale sortlister indført i de øvrige EU-lande. På baggrund af besvarelser fra 22 lande og offentlig tilgængelig information kan det oplyses, at følgende EU-lande pr. 27. maj 2020 har en national sortliste over skattely-lande, der ikke er sammenfaldende¹ med EU's sortliste:

EU-lande med nationale lister over ikkesamarbejdsvillige lande

Belgien
Bulgarien
Estland
Frankrig
Grækenland
Letland
Litauen *
Nederlandene
Polen
Portugal
Slovenien
Slovakiet **
Spanien

Det kan ikke udelukkes, at flere EU-lande end de anførte opererer med en national sortliste. Irland, Kroatien, Luxembourg, Malta, Rumænien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland og Østrig har dog eksplicit tilkendegivet ikke at have en national sortliste.

* Oplysning om en national sortliste er ikke verificeret af det enkelte EU-land.

** Opererer med en "hvidliste", hvor de lande, der ikke er opført herpå, anses for ikkesamarbejdsvillige lande.

Det er ikke muligt på basis af det modtagne datagrundlag at give præcis information om, hvilke kriterier de enkelte lande tillægger vægt ved udarbejdelsen af de nationale sortlister.

¹ Det er ikke muligt at konstatere, at listerne generelt går videre end EU's sortliste. Alle nævnte lister udarbejdes dog efter andre eller flere kriterier end EU's sortliste.

Det afgørende er dog typisk, om et land har en lav selskabsskattesats ("lav" defineres forskelligt i de enkelte EU-lande) eller et andet favorabelt skattesystem, om der er tale om et EU-land, samt om landet samarbejder om udveksling af skatteoplysninger mellem landene.

Det bemærkes særligt, at størrelsen af den almindelige selskabsskattesats ikke er blandt de kriterier, der danner grundlag for udarbejdelsen af EU's sortliste, jf. ovenfor, mens det som nævnt er blandt de kriterier, der typisk lægges vægt på ved udarbejdelsen af nationale sortlister. Dette skal ses i lyset af, at nationale sortlister typisk anvendes som redskab til at fastlægge anvendelsesområdet for nationale CFC-regler (Controlled Foreign Company), som tilsigter at imødegå flytning af mobil indkomst til lavskattelande. I Danmark gælder CFC-reglerne for alle datterselskaber, dvs. både danske datterselskaber og datterselskaber, der er skattemæssigt hjemmehørende i andre lande i og uden for EU.

EU-Kommissionen er for nyligt, på dansk foranledning, blevet anmodet af Adfærdskodeksgruppen om at udarbejde en komplet liste over EU-lande, som har vedtaget en national sortliste, herunder oplysning om hvilke lande, der figurerer på de enkelte lister. Dette arbejde pågår p.t. i EU-Kommissionen, og listen vil blive oversendt til Folketingets Skatteudvalg, så snart Skatteministeriet har mulighed for at sende denne i endelig form.

Endelig kan det oplyses, at der pt. pågår et arbejde i EU med at gøre EU's sortliste mere ambitiøs, herunder sikre, at sortlistens kriterier er tilstrækkeligt effektive, og at disse styrkes, hvor det er relevant. Dette er et arbejde, som Danmark har skubbet på for at få igangsat.